

Fricz Tamás: Kell-e vagy sem pótlólagos lusztráció?

2014 július 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Jól tudjuk, Magyarországon a rendszerváltás során – szemben más, hasonló sorsú országokkal – nem történt meg az elszámoltatás, a lusztráció.

Tasnádi László parlamenti államtitkár, miután többen számon kérték rajta III/II-es, pártállami titkosszolgálati múltját, nagyjából azt a választ adta, mint egy hasonló kérdésre Horn Gyula a kilencvenes években: igen, így volt – na és?

Jól tudjuk, Magyarországon a rendszerváltás során – szemben más, hasonló sorsú országokkal – nem történt meg az elszámoltatás, a lusztráció (magyarul: a b?nökt?l, b?nösségt?l való megszabadítás, átvilágítás törvények által, vezeklés). Jól tudjuk azt is ma már, hogy miért nem történt meg az, ami megtörténhetett Csehországban, Lengyelországban, az újraegyesített Németországban, a balti államokban, részben a volt jugoszláv államokban. Az ok: a pártállami, diktatórikus elit és az ellenzéki pártelitek kiegyezése, rossz alkuja.

Az alku következtében a Kádár-rendszer politikai elitje és nómenklatúrája lényegében védettséget élvezett. Antall József miniszterelnök az alkuban játszott vaskos szerepe miatt – ebb?l a szempontból is – gúzsban kötve táncolt, Sólyom László alkotmánybírósági elnök sorban „szállította” a lusztrációt elkaszáló határozatokat (Göncz Árpád elnök el?zetes „segédletével”, aki állandóan az Ab elé küldte a lusztrációs törvényeket, lásd Zétényi–Takács-féle jogszabály). Az SZDSZ a jobboldaltól való zsigeri félelme miatt azonnal átállt a posztkommunisták oldalára, a Nyugat – ó, a Nyugat – pedig legitimálta a pártállami elitet, mert hiszen velük „jött ki” a legjobban (Horn Gyuláról éppen mostanában neveztek el termet az Európai Parlamentben… – de a falak megrepednek, ugye?).

A lusztráció tehát 25 éven át elmaradt, a pártállami diktatúra elitje pedig sértetlenül lépett át a demokráciába, s tartotta meg vagy szerezte vissza néhány év alatt vezet? politikai, gazdasági, titkosszolgálati, önkormányzati, sajtó- és médiabeli – tehát minden szférát átfogó – vezet? pozícióit.

Tasnádi László jelenléte tehát nem véletlen.

A kérdés azonban pengeélesen hasít bele a magyar valóságba: ha 25 évig elmaradt a lusztráció – vagyis jó és rossz nem vált külön egymástól a rendszerváltás utáni 25 évben sem –, akkor már maradjon el végleg? A kérdés nehéz és fontos: más-e a demokrácia, mint a diktatúra?

Gyorsan vázolom, hogy mi szólhat amellett, hogy felejtsük el az egészet:

1. Eltelt huszonöt év, az embereket már nem érdekli a kérdés.

2. Jó szakember Tasnádi, szükség van rá.

A válaszokat is megadnám:

1. A rendszerváltás els? éveiben is arra hivatkozott a balliberális oldal, hogy az embereket nem érdekli a lusztráció, a b?nök utáni vezeklés. Pedig ez akkor nem volt igaz (lásd például az 1991-es Kónya–Pet?-vita hangulatát). Másfel?l: mindig az elitek döntik el – Magyarországon biztosan –, hogy mi fontos és mi nem. Az emberek, legalábbis Magyarországon, sajnos egyel?re még csak néz?i az eseményeknek. De ha fontos ügyekben szólítja meg ?ket az elit – a lusztráció ilyen –, akkor arra élénken reagálnak.

2. Lehet, hogy Tasnádi jó szakember, de akkor javaslom, hogy tegyük meg Kulcsár Attilát pénzügyminiszternek, hiszen utóbbi is bizonyította már, hogy jó szakember, ért a pénzügyekhez.

És most arról, hogy mi szól a lusztráció törvénybe foglalása mellett:

1. Jogilag a lusztráció egyenesen és logikusan következik az új alaptörvényünk szövegéb?l és f?leg szelleméb?l, amelynek preambuluma így fogalmaz: „Tagadjuk a magyar nemzet és polgárai ellen a nemzetiszocialista és kommunista diktatúrák alatt elkövetett embertelen b?nök elévülését. Nem ismerjük el az 1949. évi kommunista alkotmányt, mert egy zsarnoki uralom alapja volt, ezért kinyilvánítjuk érvénytelenségét.” Ha jól értem az alaptörvényt, nincs elévülés a kommunizmus alatti b?nökre.

2. Erkölcsileg nem tehetünk mást, mint hogy elválasztjuk egymástól a jót és a rosszat, az igazságot és a hazugságot, mert ha nem tesszük, továbbra is minden összemosódik és elmaszatolódik Magyarhonban (s marad a kádárizmus).

3. Politikailag is hasznos lépésr?l lenne szó: a nemzeti, konzervatív tábor elsöpr?en nagy része er?sen hiányolja a lusztrációt Ha megtörténne, e tábor megnyugodna és megkönnyebbülne. Ráadásul a baloldal nem tudná a továbbiakban azzal gúnyolni a nemzeti oldalt, hogy „lám-lám, ?k is (!) ugyanolyan képmutatóak, mint mi, ?k sem morális alapon állnak, mint mi, akkor meg mir?l beszélnek?” Vagyis: mérhet? politikai el?nyöket hozna a lusztrációs törvény elfogadása.

És végül: nem lehet mindent pragmatikusan nézni. Erkölcsi alapok nélkül lehet ugyan élni, de szerintem nem érdemes.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló